

Mi leszel?

Mi leszel, ha nagy leszel? - kérdezik az óvodás gyermeket, aki gondolkodás nélkül mondja a választ: „Kötél-táncos vagy állatszolidító. Megtanulok szép mutatványokat, különleges dolgokat tanítok meg az oroszánoknak és tigriseknek, és műsoraimat tátott szájjal nézi majd mindenki.” Így válaszol egy kisgyermek, aki valószínűleg az elmúlt hétvégén maga is tátott szájjal nézte a cirkuszban a mutatványokat.

Mi leszel, ha nagy leszel? - szól a kérdés a 8. osztályos diáknak, aki hetek óta azon tűnődik, milyen középiskolába menjen tanulni. Ő sem gondolkodik sokáig: „A televízióban fogok szerepelni, énekelek és táncolok, így valószínűleg az álmaim.” E vágyak valószínűleg csak álmok fognak maradni.

Mi leszel, ha nagy leszel? - kérdezik a gimnazistát. „Még nem tudom, de abban biztos vagyok, hogy sok pénzt fogok keresni, nem úgy mint a szüleim.” Remek - szól felé a bátorítás - legalább tudod segíteni anyagilag szegény szülei-

det. Mi leszel, ha nagy leszel? - kérdezik az egyetemistát, aki kissé megsértődik: „Én már nagy vagyok!”

Mi leszel, ha nagy leszel? - kérdezhettek bizonyára Jézustól is többször. Az evangéliumok ugyan nem jegyezték le egyetlen ilyen esetet sem, de az ő életét és küldetésűdátát ismerve azt mondhatjuk, hogy Jézus nyugodt szívvel válaszolhatta élete bármelyik szakaszában a következőt: „Szolga leszek, Isten szolgálója és mindenki szolgálója.” Gyermekként és fiatalként, felnőttként, amikor

megkezdte nyilvános működését és három évvel később, amikor a szenvedés és halál vállalására készült, Jézus mindig ezt válaszolhatta volna. Mert ő mindig szolga akart lenni. Isten szolgálója és az emberek szolgálója, megváltásunk és üdvösségünk szolgálója. Ő egyaránt szolgálatnak tekintette az emberek tanítását és a betegek gyógyítását. Szolgálatnak tekintette a szenvedés vállalását és saját halálát. Neki egyetlen álma volt, mindenben teljesíteni azt, amit a mennyei Atya kér tőle.

Az Úr példája

Szolgálatával és szolgáló szeretetével az Úr példát mutatott tanítványainak és apostolainak. Ők csak lassan értették meg. Ők inkább gondoltak az önérvényesítésre, saját előbbre jutásukra. Ezt mutatja be a mai evangélium.

Miután a Mester a rá váró szenvedésről és halálról beszélt, azaz feltárja előttük küldetésének lényegét, ők azt vitatják meg egymás között, hogy ki a nagyobb. Jézustól távol áll ez a versengés, és azt kívánja tőlük, hogy legyenek készen a szolgálatra.

Ne hatalomra törekedjenek, hanem állítsák Isten országa ügyének szolgálatába életüket. Ezért mondja nekik: **„Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között az utolsó, és mindenkinek a szolgálója”** (Mk 9,35).

Az üdvösség szolgálója

Urunk, Jézus Krisztus! Taníts és nevelj minket a szolgálat helyes értelmezésére és gyakorlására! Taníts a türelmes szolgálatra!

A szolgálat nem jelenthet senki számára kényszerhelyeztet, amelyben meg kell aláznia magát mások előtt, vagy amelyben emberi méltóságáról le kellene mondania. A szolgálatban te vagy tanítómesterünk, aki magad is szolgálni jöttél a világba, üdvösségünk szolgálója lettél.

Azt kéred tőlünk, hogy állítsuk életünket az evangélium hirdetésének szolgálatába. Minden kegyelmi adományt azért kapunk tőled, hogy saját és mások üdvösségét szolgáljuk veled. Köszönjük, hogy egész életünkkel neked szolgálhatunk.

Évközi 25.
vasárnap

Bölcs 2,12.17-20
Jak 3,16 - 4,3
Mk 9,29-36

Hétfő, Szent
Máté apostol

Ef 4,1-7.11-13
Mt 9,9-13

Kedd

Ezd 6,7-8.12b.14-20
Lk 8,19-21

Szerda

Ezd 9,5-9
Lk 9,1-6

Csütörtök, Szent
Gellért püspök

Bölcs 3,1-9
Mt 10,28-33

Péntek

Agg 1,15b-2,9
Lk 9,18-22

Szombat

Zak 2,5-9.14-15a
Lk 9,43b-45

Évközi 26.
vasárnap

Szám 11,25-29
Jak 5,1-6
Mk 9,37-42.44.46-47